



Jules Verne

# บุกบาดาล

A JOURNEY TO THE CENTRE  
OF THE EARTH

สายธาร แพล



www.praphansarn.com



[www.praphansarn.com](http://www.praphansarn.com)

บุกบาดาล  
A Journey to the Centre of the Earth

จูลส์ เวิร์น : ประพันธ์

สายธาร : แปล

พิมพ์ครั้งแรก 2518  
ฉบับเล่มนี้ครั้งแรก 2561

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ  
National Library of Thailand Cataloging in Publication Data  
จูลส์ เวิร์น.  
บุกบาดาล. – กรุงเทพฯ : ประพันธ์สาร, 2561.  
296 หน้า.

1. นวนิยายฝรั่งเศส. I. สายธาร, ผู้แปล. II. ชื่อเรื่อง.

B43.B

ISBN (e-book) 978-616-510-816-4

ราคา 203 บาท

จัดทำและจำหน่ายโดย



บริษัท สำนักพิมพ์ประพันธ์สาร จำกัด

222 (บุษราคัม เทอเรส สาย 2) ถนนพุทธมณฑล สาย 2

แขวงศาลาธรรมสพน์ เขตทวีวัฒนา กรุงเทพฯ 10170

โทรศัพท์ 0 2448 0312, 0 2448 0658-9 โทรสาร 0 2448 0393

[www.praphansam.com](http://www.praphansam.com)

- ผู้ก่อตั้ง : สุพล เตชะธาดา  
คณะกรรมการบริหาร : พิสุทธิ เลิศวิไล, ทพ.อดิเรก ศรีวัฒน์นาวงษา,  
บุญเลิศ สีอู๋รัมย์, ศักดิ์ชัย จิราธิวัฒน์,  
อาทร เตชะธาดา  
กรรมการผู้จัดการ : อาทร เตชะธาดา  
ผู้จัดการสำนักพิมพ์ : อังคนา วงศ์วิเศษไพบูลย์  
บรรณาธิการ : ชฎาพรรณ บุญสิงห์  
จัดแบบปกและรูปเล่ม : นพพร คงสอน, สมพงษ์ แซ่ปึง  
พิสูจน์อักษร : พัดชา เพ็ชรรุ่งเรือง

[www.praphansam.com](http://www.praphansam.com)

สนับสนุนเว็บไซต์โดย



Bangkok Bank

ธนาคารกรุงเทพ

Jules Verne

บุกบาดาล

A JOURNEY TO THE CENTRE  
OF THE EARTH

স্যচার แพล

## คำนำสำนักพิมพ์



สายธาร...นามปากกาของนักแปลชั้นบรมครู ผู้ฝากผลงานแปลไว้กับบรรณพิภพมากมาย โดยเฉพาะกับหนังสือวรรณกรรมที่ได้รับการยกย่องว่าอยู่ในระดับชั้น “คลาสสิก”

สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์นเล็งเห็นว่าผลงานที่มีคุณค่าเช่นนี้ควรจะถูกนำมาตีพิมพ์สู่สายตาของผู้อ่านเหมือนครั้งอดีตที่ผ่านมา โดยในปี พ.ศ. 2561 นี้ สำนักพิมพ์จึงได้ตัดสินใจหยิบผลงานของสายธารมาตีพิมพ์อีกครั้งและในจำนวนจำกัด

วรรณกรรมชุด “สายธาร” ฉบับพิมพ์พิเศษ จำนวน 29 เรื่อง (31 เล่ม) ที่จัดพิมพ์ขึ้นในครั้งนี้ได้เลือกเฟ้นผลงานระดับคลาสสิกจากนักเขียนชื่อก้องโลก อาทิ *เดมาทะเล* (เออร์เนสต์ เฮมิงเวย์), *ใต้ทะเล 20,000 โยชน์* (จูลส์ เวิร์น), *เจน แอร์* (ชาร์ลोट บร็องเต้), *ไข่มุกมหาภัย* (จอห์น สไตน์เบ็ค), *นิยายแห่งสองนคร* (ชาร์ลส์ ดิคкенส์), *ทรัพย์สินดิน* (เฟิร์ล บัค), *การผจญภัยของทอม ซอว์เยอร์* (มาร์ค ทเวน), *โมบีดิก* (เฮอร์แมน เมลวิลล์), *มองเตคริสโต* (อเล็กซานเดอร์ ดูมาส์), และ *ฟาร์มสัตว์* (จอร์จ ออร์เวลล์) เป็นต้น

โดยผลงานวรรณกรรมสุดคลาสสิกในชุดนี้จะทำให้ท่านผู้อ่านได้เสพรสชาติรสของทุกตัวอักษรจากปลายปากกาอันละเมียดของนักประพันธ์ได้อย่างมีสีสัน เพราะทุกเล่มที่

คัดสรรมานั้นแฝงด้วยเนื้อหาที่หลากหลายและทรงคุณค่า ทั้งวรรณกรรมอันเป็นแบบฉบับแห่งการต่อสู้ที่มีความเด็ดเดี่ยว การผจญภัยที่เหนือจินตนาการ เรื่องราวของชายผู้รักดอกไม้ ตั้งชีวิต การเสียสละอันยิ่งใหญ่ ความสัมพันธ์อันงดงาม ความรักอันบริสุทธิ์ และความผูกพันของครอบครัว

“หลากรส” คงเป็นคำนิยามที่อธิบายวรรณกรรม “สายธาร” ชุดนี้ได้เป็นอย่างดี ซึ่งแน่นอนว่าเมื่อผ่านสำนวน การแปลอันเป็นเอกลักษณ์ของสายธารแล้ว วรรณกรรม ชุดนี้ย่อมมิได้มีคุณค่าในตัวเองเท่านั้น ทว่าสำนวนแปลของ นักแปลชั้นครูนับเป็นคุณค่าอีกประการหนึ่งเช่นกัน

ทางสำนักพิมพ์ขอขอบคุณทายาทของนักแปลไว้ ณ ที่นี้ ที่ได้อนุญาตให้นำวรรณกรรมชุดนี้มาจัดพิมพ์อีกครั้ง หวังเป็นอย่างยิ่งว่า นอกจากท่านผู้อ่านจะได้เสพวรรณกรรม และความเพลิดเพลินจากเนื้อหาของหนังสือแต่ละเล่มแล้ว ยังจะได้เห็นรูปแบบการใช้ภาษาตามแบบฉบับของนักแปล “รุ่นเก่า” เฉกเช่นสายธารเลือกใช้ซึ่งหาได้ยากเต็มทีในโลกของ วรรณศิลป์ วรรณกรรมชุด “สายธาร” ฉบับพิมพ์พิเศษจึงนับ เป็นอีกหนึ่งชุดวรรณกรรมที่ควรค่าแก่การครอบครองอย่างยิ่ง

ด้วยความปรารถนาดี  
สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น

## คำนำทายาทผู้แปล



“สายธาร” เป็นนามปากกาหนึ่งในหลายนามปากกาที่คุณพ่อ “วีระ สังข์สุวรรณ” ใช้ในงานหนังสือ โดยนามปากกา “สายธาร” จะใช้ในงานแปลหนังสือภาษาอังกฤษ รวมถึงหนังสือซึ่งกระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้เป็นหนังสืออ่านนอกเวลาสำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา โดยคุณพ่อมีความตั้งใจว่าการแปลหนังสืออ่านนอกเวลาจะเป็นการช่วยนักเรียนให้มีความเข้าใจในรูปประโยคและคำศัพท์ได้ดีขึ้น คุณพ่อมีความภูมิใจที่ได้รับคำชมจากอาจารย์ท่านหนึ่งของคณะอักษรศาสตร์ จุฬาฯ ท่านได้กล่าวชมงานแปลของคุณพ่อในรายการวิทยุว่าเป็นงานแปลที่ถูกต้อง สละสลวย ใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้องเหมาะสม

งานแปลหนังสือของคุณพ่อมีทั้งหมด ๒๙ เรื่อง ต้องขอขอบคุณ คุณอาทร เตชะธาดา เจ้าของสำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น ที่มองเห็นคุณค่าและประโยชน์ของงานแปลชุดนี้ พยายามรวบรวมและทยอยจัดพิมพ์ ทำให้นามปากกา “สายธาร” กลับมาปลุกกระแสผู้ร่วมสมัยที่ชื่นชอบสำนวนการแปลของท่าน รวมถึงเป็นที่รู้จักของคนรุ่นใหม่ในปัจจุบันอีกโสดหนึ่ง

พรทิพย์ สังข์สุวรรณ ท่านตระกูล

## บทที่ 1

### การค้นพบ

---

วันอาทิตย์, ที่ 24 พฤษภาคม, ปี ค.ศ. 1863, ลุงข้าพเจ้า, ท่านศาสตราจารย์ลิเดนบร็อค, รีบร้อนกลับไปที่บ้านหลังเล็กของเขาในถิ่นอันเก่าแก่ของเมืองฮัมบูร์ก, เลขที่ 10 ถนนคอนนิกสตราสส์.

มาร์ธา, แม่ครัวของเรา, คิดในทันทีว่าหล่อนคงจะประกอบอาหารค่ำเข้าไปมากทีเดียว, ข้าพเจ้าคิด, “ตอนนี้, จะต้องมีเรื่องวุ่นวายแน่ทีเดียว ถ้าหากว่าลุงของข้าพเจ้ากำลังหิวสะกั, เพราะเขาเป็นคนที่ใจร้อนที่สุดเท่าที่ได้เคยเห็นมา.”

“คุณลิเดนบร็อคกลับมาแล้ว,” หญิงผู้นำส่งสาร



ครรวญครางออกมาด้วยน้ำเสียงที่เต็มไปด้วยความตระหนก

“ถูกแล้ว, มาร์ธา, แต่แน่ล่ะ อาหารเย็นต้องยังไม่เสร็จ, เพราะตอนนี้เพิ่งจะบ่ายโมงครึ่งเท่านั้นเอง.”

“ถ้าอย่างนั้นคุณลิเดนบร็อค ทำไมถึงได้กลับมาบ้านเร็วนักล่ะคะ?” มาร์ธาถามขึ้น

“ท่านคงจะบอกเราเองแหละ,” ข้าพเจ้าบอก

“ท่านมาแล้ว. ดิฉันจะต้องกลับเข้าครัวล่ะคะ, คุณอาจจะถามท่านได้ว่าทำไมถึงได้กลับบ้านเร็วนัก, แล้วกรุณาบอกท่านด้วยว่าทำไมท่านถึงจะยังรับประทานอาหารเช้าไม่ได้.”

ข้าพเจ้าอยู่ตามลำพัง, แต่ข้าพเจ้ายังไม่อยากและไม่พร้อมที่จะอธิบายเรื่องราวต่างๆ กับท่านศาสตราจารย์ผู้ใจร้อน ขณะที่ข้าพเจ้าเพิ่งจะกำลังเตรียมตัวที่จะหนีขึ้นไปยังห้องเล็กๆ ของข้าพเจ้าบนชั้นสองนั้น, นายของบ้านก็กำลังวิ่งผ่านห้องรับประทานอาหารเข้ามาและวิ่งตรงไปยังห้องสมุดของเขาทันที. ในขณะที่วิ่งผ่านข้าพเจ้าไปนั้น, เขาโยนไม้เท้าโครมเข้าไปที่มุมห้องและโยนหมวกไปบนโต๊ะ, พลังส่งเสียงตะโกนเรียกข้าพเจ้า.

“แอ็กเซล, ตามมาเร็ว.”

ดังนั้นข้าพเจ้าจึงกระโดดตามนายที่น่าพรั่นพรึงของข้าพเจ้าเข้าไปยังห้องสมุดของเขาโดยไม่ชักช้า.

อ้อตได้ ลิเดนบร็อคไม่ใช่เป็นคนเลวร้ายแต่ประการ

โต, แต่เขาเป็นคนที่มึนอารมณ์ร้าย, และยากมากที่จะเอาใจเขาได้ถูก.

เขาเป็นศาสตราจารย์อยู่ที่มหาวิทยาลัย, สอนวิชาธรณีวิทยา, การที่เขาเป็นคนมึนอารมณ์ร้ายอยู่เป็นนิสัยนั้น, ทำให้เป็นเพราะเขารู้สึกเป็นห่วงเป็นใยว่านักเรียนของเขาจะเรียนดีหรือเลว, พวกนักเรียนจะเอาใจใส่กับคำสอนของเขาหรือไม่, หรือพวกเขาจะสอบผ่านหรือสอบตกในการสอบไล่. สิ่งต่างๆ เหล่านี้ไม่ทำให้เขาเกิดความกังวลด้วยเลยแม้แต่น้อย. เขาสอนไปตามวิธีของเขา, และเพียงเพื่อที่จะสร้างความพอใจให้กับตัวเขาเองเท่านั้น, อะไรก็ตามที่คนอื่น ๆ จะได้เรียนรู้จากการสอนของเขานั้นไม่เป็นเรื่องสำคัญเกี่ยวกับตัวเขาเลย.

ในประเทศเยอรมันมีศาสตราจารย์ซึ่งมีอุปนิสัยใจคอเช่นนี้อยู่ไม่น้อยเลยทีเดียว.

ลุงข้าพเจ้า, ออกจะโชคไม่ดีนัก, ที่ได้พบว่าตัวเองเป็นคนที่พูดไม่เก่ง, หรืออย่างน้อยที่สุด, ขณะเมื่อต้องพูดในที่สาธารณะ. นี่เป็นสิ่งที่ไม่มีใครจะดีนักสำหรับบุคคลที่จะต้องพูดในที่สาธารณะ. ในการสอนบทเรียนต่างๆ ของเขาที่มหาวิทยาลัยนั้น เขามักจะต้องหยุดชะงักลงอย่างกะทันหันอยู่บ่อยๆ, เมื่อคำยาวๆ บางคำเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ไม่ยอมที่จะออกมาพ้นริมฝีปากของเขา. ในช่วงนี้คำบางคำที่หลุดออกมาจะเป็นคำที่ร้ายกาจ รุนแรง.

แล้ว, แน่เหลือเกิน, มันทำให้เขาเกิดอารมณ์ร้าย.

เกี่ยวกับธรณีวิทยานั้น, มีชื่อต่างๆ อยู่มาก กึ่งกรีก กึ่งละติน, ชื่อที่น่าพรั่นพรึง, ชื่อยาวๆ, ชื่อที่สร้างความลำบากให้กับปากของผู้พูดและไม่ชินหูสำหรับผู้ฟัง.

พวกนักศึกษาหนุ่มๆ ต่างก็พากันรู้ดี, แน่นอน, ว่าลุงข้าพเจ้านั้นมีเรื่องลำบากในการพูด, พวกเขาเคยได้ฟังเป็นตัวอย่างมาแล้ว. พวกเขาชอบที่จะคอยฟัง, โดยที่รู้ล่วงหน้าว่าจะมีอะไรเกิดขึ้น, และเมื่ออารมณ์โกรธระเบิดออกมา, พวกเขา ก็จะพากันส่งเสียงหัวเราะชอบใจ. นั่นอาจจะเป็นได้ว่าทำไมนักศึกษามากมายจึงพากันมาฟังลุงข้าพเจ้า พวกเขาชอบหัวเราะเมื่อลุงข้าพเจ้าระเบิดอารมณ์ร้อนขึ้นมามากกว่าที่จะมานั่งฟังคำสอนต่างๆ ซึ่งเขาสามารถจะสอนได้เสียอีก. อย่างไรก็ตาม, นี่คือนิสัยที่ลุงข้าพเจ้าสามารถจะบอกได้, ว่าลุงข้าพเจ้านั้นเป็นนักวิทยาศาสตร์อย่างแท้จริง.

ถ้าหากท่านให้เขาตรวจสอบหินใดๆ ก็ตาม, เขาจะจ้องมองดูมันและลูบคลำมัน, หรือไม่ก็จะสองเคาะและฟังเสียงที่ดังขึ้น, หรือแม้แต่จะดมมัน – และในทุกกรณี เขาจะบอกกับท่านว่ามันเป็นหินอะไร, มันประกอบขึ้นด้วยสารอะไรบ้าง, และบางทีก็อาจจะสามารถบอกได้ด้วยว่าหินนั้นมาจากแหล่งใด. ในปัจจุบันนี้มีหินอยู่ประมาณหกร้อยชนิดซึ่งเป็นที่รู้จักกัน, และลุงข้าพเจ้าสามารถที่จะ

บอกท่านได้ทันทีว่ามันเป็นหินชนิดใดในหินหกร้อยชนิด เหล่านี้.

นักวิทยาศาสตร์ผู้มีชื่อเสียงจะแวะมาหาเขา. พวกเขาจะขอคำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาต่างๆ ซึ่งสร้างความยุ่งยากให้แก่พวกเขา. เขาค้นพบความยิ่งใหญ่ของวิทยาศาสตร์ที่สำคัญๆ หลายต่อหลายประการด้วยกัน.

นี่, แล้ว, คือชายซึ่งมีแต่ความใจร้อนที่เรียกข้าพเจ้าให้ตามมา.

เขาเป็นชายร่างสูง, ผอม, ร่างเกร็งแกร่งคล้ายเหล็กไหล, ท่าทางของเขามองดูราวกับคนวัยสี่สิบมากกว่าที่จะมีอายุถึงห้าสิบปี. เขามีนิยน์ตาโต, และนิยน์ตาทั้งสองนั้นจะกลอกกลิ้งไปมาอยู่หลังแว่นตาใหญ่, จมูกยาว, บางทำให้ท่านคิดว่ามันดูราวกับคมมีด, คนบางคนพากันพูดว่าจมูกของเขานั้นเป็นเสมือนดั่งหนึ่งแม่เหล็กชนิดหนึ่ง, ซึ่งเศษโลหะเล็กๆ จะวิ่งพรวดเข้าไปติดอยู่กับมัน – แต่ข้าพเจ้าสามารถที่จะบอกท่านได้ว่าสิ่งเช่นนั้นไม่ใช่ความจริง. เขาเดินแต่สะก้านั้นประมาณสามฟุต, และถ้าวิ่งแต่สะก้านั้นจะยาวถึงสี่ฟุต.

เขาอาศัยอยู่ในบ้านหลังเล็กๆ ที่ถนนคอนนิก-สตราสส์, ซึ่งอยู่ใจกลางถิ่นอันเก่าแก่ของเมืองฮัมบูร์ก. แม้ว่าเขาจะเป็นเพียงศาสตราจารย์, แต่เขาก็ร่ำรวยมากพอ. บ้านหลังนั้นเป็นสมบัติของเขาเอง, และในบรรดา

สิ่งของต่างๆ ที่เป็นของเขานั้น, ญาติของข้าพเจ้า โกรเบน, หญิงสาวอายุสิบเจ็ดปี, มาร์ธาหญิงรับใช้ของเขา, และตัวข้าพเจ้าเอง. เนื่องจากบิดาและมารดาของข้าพเจ้าสิ้นชีวิตไปหมดแล้วและเขาเป็นลูกของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงอาศัยอยู่กับเขาพร้อมกับช่วยทำงานไปด้วยในตัว.

ข้าพเจ้าจำเป็นต้องบอกให้ท่านทราบว่าข้าพเจ้าเป็นคนหนึ่งที่รักที่จะศึกษาในเรื่องของธรณีวิทยา. ข้าพเจ้าไม่เคยรู้สึกเหงาหรือว่าเบื่อหน่ายเมื่อได้อยู่ท่ามกลางหินชนิดต่างๆ.

กล่าวโดยทั่วไปแล้ว, เป็นไปได้ที่จะมีชีวิตอยู่อย่างมีความสุข ณ บ้านหลังเล็กๆ ที่ถนนคอนนิกสตราสส์, ทั้งๆ ที่เจ้าของเป็นคนใจร้อน, แม้ว่าเขาจะไม่ใคร่จะแสดงความรักออกมาอย่างละเอียดอ่อนนัก, แต่เขาก็รักข้าพเจ้า. ความจริงก็คือว่า, เขาเป็นคนซึ่งไม่สามารถจะคอยอะไรได้, และตกอยู่ในความรีบร้อนอย่างใหญ่หลวงผิดธรรมดาของคนทั่วไปอยู่ตลอดเวลา.

เมื่อเขาปลูกไม้ดอกในเดือนเมษายน, เขาเคยไปดูมันทุกเช้าเป็นประจำและเด็ดใบอ่อนของมันทิ้งเพื่อที่จะทำให้มันเติบโตเร็วขึ้นกว่าธรรมดาของมัน.

ดังนั้นเมื่อลูกเรียกข้าพเจ้า, มีเพียงสิ่งเดียวเท่านั้นที่จะต้องทำ, นั่นก็คือเชื่อฟัง. ข้าพเจ้ารีบวิ่งกลับไปห้องสมุดของเขาทันที.

ห้องสมุดดูราวกับว่าเป็นห้องพัสดุ, มีหินเกือบทุกชนิดอยู่ในนั้น, จัดไว้เป็นพวกๆ อย่างสมบูรณ์พร้อมกับมีชื่อติดเอาไว้ด้วย. ข้าพเจ้ารู้จักหินพวกนี้เป็นอย่างดี, บ่อยครั้งที่เดียว, แทนที่จะออกไปเล่นสนุกสนานกับเพื่อนอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน, ข้าพเจ้ากลับทำตัวให้เพลิดเพลินอยู่กับหินพวกนี้โดยการนำมันออกมาทำความสะอาด.

แต่ในขณะที่ข้าพเจ้าเข้าไปในห้องสมุดในตอนนั้น, ข้าพเจ้าเกือบจะไม่ได้นึกถึงหินต่างๆ อันน่าทึ่งเหล่านี้เลย. ความสนใจทั้งหมดของข้าพเจ้ามุ่งอยู่ที่สูงข้าพเจ้า. เขากำลังนั่งอยู่บนเก้าอี้ตัวใหญ่, ถือหนังสือเล่มหนึ่งอยู่ในมือ, กำลังจ้องมองดูมันอยู่ด้วยความชื่นชมอย่างใหญ่หลวง.

“โอ หนังสืออะไรอย่างนี้, หนังสืออะไรอย่างนี้,” เขาส่งเสียงร้อง.

ข้าพเจ้าจำเป็นต้องบอกให้ท่านทราบเอาไว้เสียในตอนนี้อย่างไร ในขณะเดียวกันนั้นท่านศาสตราจารย์ลิเตนบร็อกเป็นผู้ที่รักหนังสือด้วยเช่นเดียวกัน, เขาคั่งในหนังสือต่างๆ ซึ่งไม่สามารถจะหาได้จากที่ใดๆ, และหรือหนังสือที่ไม่มีใครสามารถจะอ่านออกได้.

“อะไรกันนี้, แกไม่เห็นหรอกหรือ, ถ้ายังงั้น?” เขาพล่ามต่อไปอีก “มันเป็นขุมสมบัติทีเดียวแหละ, ฉันไปเจอเข้าเข้าวันนี้ที่ร้านขายหนังสือเก่าแห่งหนึ่ง.”

“น่าอัศจรรย์จริงๆ,” ข้าพเจ้าตอบ. แต่อันที่จริง

แล้วข้าพเจ้ามองไม่เห็นเหตุผลว่าทำไมจะต้องตื่นเต้นมากมายเช่นนั้นถึงหนังสือเก่าๆ เล่มหนึ่งซึ่งปกหลังและสันปกเป็นแต่เพียงหนังสือเหลืองเก่าคร่ำคร่าเช่นนั้น.

“ดูนี่ซิ,” เขาพูดต่อไป, ถามตัวเองด้วยปัญหาหลายข้อแล้วก็ตอบเสียเองในเวลาเดียวกัน. “มันไม่สวยงามเพียงพอหรือ? ถูกแล้ว, มันสวยงามจริงๆ. มันอยู่ในสภาพที่ดีหรือเปล่า? ถูกแล้ว, มันอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ที่สุด. มันไม่ใช่หนังสือที่เปิดออกง่ายหรือ? ใช่, มันเปิดทางออกได้โดยง่ายตายทุกหน้า. มันเปิดทางออกและปิดเข้าไปได้อย่างสมบูรณ์ดี. ยิ่งกว่านั้นมันยังเป็นหนังสือที่มีอายุนานถึงหกร้อยปีทีเดียว.”

ตลอดเวลาที่ลุงข้าพเจ้าพำร่ำรำพันอยู่นั้น, ลุงข้าพเจ้าเฝ้าเปิดและปิดหนังสือเก่าเล่มนั้นอยู่ตลอดเวลา. ข้าพเจ้ารู้สึกที่ข้าพเจ้าจะต้องพูดอะไรสักอย่างเกี่ยวกับหนังสือ, แม้ว่าจะไม่รู้รู้สึกสนใจกับมันเลยแม้แต่น้อยก็ตาม.

“หนังสือที่น่าทึ่งเล่มนี้ชื่อว่าอะไรครับ?” ข้าพเจ้าเอ่ยถาม.

“ชื่อของมันรี?” เขาตอบ, ยิ่งเพิ่มความตื่นเต้นมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม. “ชื่อของมันคือ” “เฮมส์ คริงกล้า” เขียนโดย สนอร์ร์ ทูร์เลอส์สัน, นักประพันธ์ผู้มีชื่อเสียงของไอซ์แลนด์ ผู้ซึ่งมีชีวิตอยู่เมื่อหกร้อยปีก่อน. มันเป็นเรื่องราวของเจ้าชายนอร์เวเยียน ซึ่งทรงปกครองไอซ์แลนด์

“จริงเสียด้วยซี,” ข้าพเจ้าอุทาน, พยายามอย่างดีที่สุดในการแสดงอาการตื่นเต็นออกมา. “และมันเขียนเป็นภาษาเยอรมัน, ใช่ไหมครับ?”

“ภาษาเยอรมัน,” ท่านศาสตราจารย์ร้อง. “ไม่, แน่นอนไม่ใช่ภาษาเยอรมัน. มันเป็นหนังสือที่เขียนในครั้งแรก, เป็นภาษาไอซ์แลนด์ดึก – ซึ่งเป็นภาษาโบราณอันยิ่งใหญ่.”

“โอ, ผมทราบแล้ว,” ข้าพเจ้าตอบ. “มันพิมพ์สวยดีใช่ไหมครับ?”

“พิมพ์รี? ใครพูดว่ามันพิมพ์? แกคิดว่าหนังสือนี้พิมพ์ขึ้นหรือ, แกมันไอ้เงี๊ยะ, มันเขียนด้วยลายมือ, เป็นอักษรรูนิค, เสียด้วยซี.”

“รูนิค?”

“ใช่, แกไม่รู้หรือว่ามันหมายความว่าอย่างไร? แกต้องการจะให้ฉันอธิบายให้ฟังถึงมันหรือเปล่า?”

“ไม่, ไม่ต้องหรอกครับ,” ข้าพเจ้าตอบ.

แต่ลุงข้าพเจ้ายังคงอธิบายต่อไป, บอกข้าพเจ้าถึงสิ่งต่างๆ หลายประการซึ่งเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าไม่ต้องการที่จะทราบเลย.

“อักษรรูนิคครั้งหนึ่งเคยใช้กันอยู่ในไอซ์แลนด์, กล่าวกันว่าเป็นอักษรซึ่งพระเจ้าเป็นเจ้าทรงคิดค้นขึ้นมา, มองดูซี, ขึ้นชมมันซี, มองดูตัวอักษรเหล่านี้ ซึ่งคิดค้นขึ้น



มาโดยพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า.”

ในขณะนั้นแผ่นหนังเก่าคร่ำคร่าสกปรกขึ้นหนึ่ง  
หล่นออกมาจากหนังสือเก่าเล่มนั้นตกลงไปที่พื้น.

ลุงข้าพเจ้ากระโดดเข้าไปที่มันทันที, ท่านอาจจะ  
คาดได้อย่างง่ายๆ. แผ่นหนังซึ่งมีอายุมานานมาก, ถูกเก็บอยู่ใน  
ในหนังสือเก่าๆ เล่มหนึ่ง, บางทีอาจจะเป็นเวลาหลายต่อ  
หลายร้อยปี, และจะต้องเป็นเสมือนดังหนึ่งสิ่งที่ล้ำค่า  
สำหรับเขา.

“นี่มันอะไรล่ะนี่?” เขาร้องอุทาน, ค่อยๆ วางแผ่น  
หนัง ซึ่งยาวทำนูนกว้างสามนิ้วลงบนโต๊ะอย่างระมัดระวัง,  
บนแผ่นหนังนั้นปรากฏอักษรประหลาดเขียนไว้ดังนี้

X. ๙๙๙๙	๕๕๕๕๕๕๕๕	๕๕๕๕๕๕๕๕
๕๕๕๕๕๕๕๕	๕๕๕๕๕๕๕๕	๕๕๕๕๕๕๕๕
๕๕๕๕๕๕๕๕	๕๕๕๕๕๕๕๕	๕๕๕๕๕๕๕๕
๕๕๕๕๕๕๕๕	๕๕๕๕๕๕๕๕	๕๕๕๕๕๕๕๕
๕๕๕๕๕๕๕๕	๕๕๕๕๕๕๕๕	๕๕๕๕๕๕๕๕
๕๕๕๕๕๕๕๕	๕๕๕๕๕๕๕๕	๕๕๕๕๕๕๕๕
๕๕๕๕๕๕๕๕	๕๕๕๕๕๕๕๕	๕๕๕๕๕๕๕๕

ท่านศาสตราจารย์จ้องมองตัวอักษรเหล่านี้อยู่ครู่  
หนึ่งแล้วก็เอ่ยว่า.

“มันเป็นอักษรรรุณิก. อักษรเหล่านี้คล้ายกับตัวอักษร  
ในหนังสือมากทีเดียว. แต่ว่ามันหมายความว่าอย่างไรกัน  
บ้างนี่?”

สำหรับข้าพเจ้านั้นดูเหมือนว่าอักษรรรุณิกถูกประดิษฐ์

ขึ้นมาโดยคนที่เฉลียวฉลาด เพื่อที่จะสร้างความกังวลให้กับบุคคลที่เต็มไปด้วยความกังวลอย่างมากมายอยู่แล้ว, ข้าพเจ้าไม่รู้สึกเสียใจเลยที่เห็นว่าลุงข้าพเจ้าไม่สามารถที่จะเข้าใจในความหมายของอักษรเหล่านั้นได้.

“ใช่แล้ว, มันเป็นภาษาโบราณของไอซ์แลนด์,” เขาก็พิมพ์กับตัวเอง.

แน่นอน ท่านศาสตราจารย์ลิเคนบร็อคทราบว่ามันเป็นภาษาโบราณของไอซ์แลนด์, เพราะเขาเป็นผู้ที่รู้จักกันทั่วไปว่าเขามีความรู้เกี่ยวกับภาษาต่างๆ อย่างน่าทึ่ง, ไม่ใช่ว่าเขาสามารถจะพูดภาษาถึงสองพันภาษาที่ใช้กันอยู่ในโลกเรานี้ได้, แต่ว่าเขาสามารถทราบถึงภาษาเหล่านั้นเป็นส่วนมาก.

ความยากลำบากเช่นนี้, แน่นอน, ย่อมที่จะกระตุ้นความใจร้อนทั้งหมดที่มีอยู่ในตัวของเขาตามธรรมชาติให้มากยิ่งขึ้น, และข้าพเจ้ากำลังคิดว่าจะได้ยินภาษาอันเลวร้ายอีกภาษาหนึ่ง, เมื่อนานีภาคิปปายสองโมง, และมาร์ธาเปิดประตูเข้ามาพลางพูดว่า.

“อาหารพร้อมอยู่บนโต๊ะแล้วค่ะ.”

ลุงข้าพเจ้าตอบด้วยอาการระเบิดอย่างรุนแรงของภาษาที่แสนจะร้ายกาจ.

มาร์ธาวิ่งผลุนผลันหนีจากไป, ข้าพเจ้าวิ่งตามหลังหล่อนออกไป, และในไม่ช้าก็พบว่าข้าพเจ้านั่งอยู่ที่เก้าอี้

ตามปกติของข้าพเจ้าที่ห้องรับประทานอาหาร.

ข้าพเจ้าคอยอยู่สองสามนาที, แต่ท่านศาสตราจารย์ก็ไม่มา.

นี่เป็นครั้งแรกที่ข้าพเจ้าเคยทราบมาที่เขาจะไปสำหรับความสำคัญของอาหารมือเย็น. ยิ่งกว่านั้นยังเป็นอาหารมือเย็นอะไรเช่นนั้น, เป็นอาหารมือเย็นที่นำมาห้ศจรรย์ที่เดียวแหละ, และนี่ลุงข้าพเจ้าจะต้องพลาดอาหารมือนี่เพราะเจ้าแผ่นหนังเก่าคร่ำคร่าแผ่นนั้น. ดังนั้นข้าพเจ้าจึงรับประทานอาหารของลุงข้าพเจ้าเสียด้วยราวกับว่ามันเป็นของข้าพเจ้าเอง.

“ดิฉันไม่เคยพบเห็นอะไรอย่างนี้มาก่อนเลย,” มาร์ธาที่แสนดีของเราร้องบ่น. “คุณลิเดนบร็อคไม่มารับประทานอาหารเย็น, ดิฉันเชื่อไม่ได้, ดิฉันกลัวว่าจะมีอะไรที่น่ากลัวเกิดขึ้น.”

ขณะที่ข้าพเจ้าเพิ่งจะเสร็จจากการรับประทานอาหารเมื่อได้ยินเสียงแตรราวกับฟ้าผ่าตะโกนร้องเรียกข้าพเจ้าให้ต้องผละไปจากโต๊ะอาหาร. ข้าพเจ้ารีบถลันไปที่ห้องสมุดทันที.

“ใช่แล้ว, แนนอนทีเดียว, มันเป็นอักษรรูนิก,” ท่านศาสตราจารย์ร้องบอก, “แต่ถ้ามีความลับอยู่ด้วย, และฉันจะต้องค้นหาความลับนั้นให้เปิดออกมา, หรือมิฉะนั้น -”

บุกบาดาล (A Journey to the Centre of the Earth)  
หนึ่งในบทประพันธ์ของ จูลส์ เวิร์น เขียนขึ้นในปี ค.ศ. 1864  
(ก่อนเรื่อง ใต้ทะเล 20,000 โยชน์ เขียนขึ้นในปี ค.ศ. 1870  
และ 80 วันรอบโลก เขียนขึ้นในปี ค.ศ. 1873)

บุกบาดาล เรื่องราวของพิภพใต้โลกที่ถูกถามว่ามีอยู่  
จริงหรือ? มนุษย์เราจะสามารถลงไปสู่ยังกลางใจโลก โดยที่ยัง  
มีชีวิตอยู่ได้หรือไม่? การเดินทางและการผจญภัยอันน่าตื่นเต้น  
ได้ถูกนำเข้ามาผสมผสานกันจนทำให้นวนิยายเล่มนี้เป็นที่นิยม  
แพร่หลายในหมู่นักอ่านที่สนใจสิ่งทีอาจเป็นไปได้เกี่ยวกับเรื่อง  
ของวิทยาศาสตร์



[Praphansarn.com](http://Praphansarn.com)



[Praphansarn](https://twitter.com/Praphansarn)



[PraphansarnPublisher](https://www.youtube.com/PraphansarnPublisher)

[www.praphansarn.com](http://www.praphansarn.com)